

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5421010014
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5421010014.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. mája 2021 sťažnosť odsúdeného Q. Y. proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 2Nt/1/2021-34 z 30.3.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného Q. Y. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Dolný Kubín uznesením, sp.zn. 2Nt/1/2021 zo dňa 30.3.2021 rozhodla tak, že podľa § 470 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zák. zamietla žiadosť odsúdeného Q. Y., nar. X.X.XXXX, o zahľadanie odsúdení:

- trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2013 zo dňa 26.6.2013,
- rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/26/2014 zo dňa 7.10.2014,
- trestným rozkazom (správne malo byť uvedené rozsudkom) Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 0T/26/2017 zo dňa 7.11.2017.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate s poukazom na nasledovné:

Odsúdený Q. Y. žiadal o zahľadanie odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2013 zo dňa 26.6.2013, rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/26/2014 zo dňa 7.10.2014 a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 0T/26/2017 zo dňa 7.11.2017.

Trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2013 zo dňa 26.6.2013, právoplatným dňa 10.7.2013, bol Q. Y. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a), b) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov, tiež mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 70 mesiacov. Okresný súd Dolný Kubín uznesením, sp.zn. 2T/15/2013 zo dňa 5.3.2015 rozhodol, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Odsúdený tento trest vykonával od 4.12.2015 do 21.12.2015, kedy bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 23PP/146/2015 zo dňa 21.12.2015 s určením skúšobnej doby podmiennečného prepustenia 1 rok. Dňa 13.6.2017 bolo rozhodnuté o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia. Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/26/2014 zo dňa 7.10.2014, právoplatným dňa 23.10.2014, bol Q. Y. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie. Odsúdený trest vykonával od

4.12.2014 do 4.12.2015 (kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody vo veci vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2013).

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 0T/26/2017 zo dňa 7.11.2017, právoplatným dňa 7.11.2017 bol Q. Y. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odsúdený trest odňatia slobody vykonával od 20.3.2018 do 7.11.2018, kedy bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený s určením skúšobnej doby s probačným dohľadom 12 mesiacov uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1PP/171/2018 zo dňa 7.11.2018. Dňa 6.12.2019 bolo rozhodnuté o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia.

Podľa § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zák., súd môže zahľadiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone trestu alebo odpustení trestu alebo po premlčaní výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej tri roky, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok.

Podľa § 92 ods. 4 vety prvej Tr. zák., doba uvedená v odseku 1 sa v prípade, že sa u podmiennečne prepusteného a podmiennečne prepusteného s dohľadom má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď odsúdený bol podmiennečne prepustený, spravuje dĺžkou skutočného výkonu trestu.

Pre zahľadzenie odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2013 zo dňa 26.6.2013 a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/26/2014 zo dňa 7.10.2014 sa v zmysle ustanovenia § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zák. vyžaduje n e p r e t r ž i t é vedenie riadneho života po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody po dobu najmenej tri roky, nakoľko sa jedná o vykonanie nepodmiennečných trestov odňatia slobody neprevyšujúcich jeden rok. V prípade odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2013 zo dňa 26.6.2013 rozhodná 3-ročná doba nepretržitého vedenia riadneho života pre zahľadzenie odsúdenia plynula od 21.12.2015 (kedy bol odsúdený z výkonu tohto trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený a v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia sa osvedčil) do 21.12.2018. V súvislosti s odsúdením rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/26/2014 rozhodná 3-ročná doba nepretržitého vedenia riadneho života pre zahľadzenie odsúdenia plynula od 4.12.2015 do 4.12.2018. V prípade týchto dvoch odsúdení však odsúdený Q. Y. v rozhodnej 3-ročnej dobe, ako bola vyššie špecifikovaná, nepretržite nevedol riadny život, keď dňa 8.8.2017 a dňa 29.12.2017 sa dopustil ďalšej trestnej činnosti. Konkrétne dňa 8.8.2017 spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za spáchanie ktorých bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 0T/26/2017 zo dňa 7.11.2017, právoplatným dňa 7.11.2017, na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Ďalej dňa 29.12.2017 spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za spáchanie ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/55/2018 zo dňa 4.12.2018, právoplatným dňa 4.12.2018 a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 0T/26/2017 zo dňa 7.11.2017, právoplatným dňa 7.11.2017. Spáchaním ďalšej trestnej činnosti v rozhodnej 3-ročnej dobe došlo k prerušeniu plynutia tejto zákonom určenej 3-ročnej doby a zákonná trojročná doba začala plynúť odznova od 30.12.2017 do 30.12.2020. V tejto ďalšej rozhodnej 3-ročnej dobe odsúdený spáchal v dňoch 15.9.2019 a 26.9.2020 priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, za spáchanie ktorých mu bola uložená pokuta po 30,-Eur (zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorý Q. Y. spáchal dňa 15.9.2019, bol uznaný vinným a bola mu uložená pokuta Rozkazom Okresného úradu Martin, č. OU-DK-OVVS-2020/001847 zo dňa 13.1.2020, právoplatným dňa 9.3.2020 a zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorý Q. Y. spáchal dňa 26.9.2020, mu bola pokuta uložená v blokovom konaní). Spáchaním týchto dvoch priestupkov opätovne došlo k prerušeniu plynutia zákonom určenej 3-ročnej rozhodnej doby pre zahľadzenie odsúdenia a zákonná 3-ročná doba začala plynúť odznova. Vzhľadom na uvedené u odsúdeného Q. Y. v prípade odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2013 zo dňa 26.6.2013 a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/26/2014 zo dňa 7.10.2014 nebolo zistené splnenie zákonnej podmienky pre zahľadzenie odsúdenia, a to nepretržité vedenie riadneho života v rámci rozhodnej zákonom určenej 3-ročnej doby po výkone trestu odňatia slobody, resp. po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, a preto ohľadne uvedených odsúdení okresný súd žiadosť odsúdeného Q. Y. o ich zahľadzenie zamietol. V prípade odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 0T/26/2017 zo dňa 7.11.2017, právoplatným dňa 7.11.2017, sa pre zahľadzenie odsúdenia v zmysle vyššie uvedeného zákonného

ustanovenia § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zák. vyžaduje rovnako nepretržité vedenie riadneho života po dobu najmenej 3 roky po výkone trestu odňatia slobody, nakoľko v prípade tohto vykonaného trestu odňatia slobody odsúdeným ide o trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok. Odsúdený bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený s probačným dohľadom dňa 7.11.2018, pričom v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia sa osvedčil. Rozhodná 3-ročná doba nepretržitého vedenia riadneho života odsúdeným pre zahľadanie odsúdenia od 7.11.2018 do 7.11.2021 však ešte neuplynula, a preto aj v prípade tohto odsúdenia bolo potrebné rozhodnúť o zamietnutí žiadosti odsúdeného o zahľadanie odsúdenia.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený Q. Y. prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 9.4.2021, doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 9.4.2021, ktorú zdôvodnil nasledovne:

Nestotožňuje sa s rozhodnutím okresného súdu, ktorým zamietol žiadosť odsúdeného o zahľadanie odsúdenia s odôvodnením, že odsúdený v rozhodnom období spáchal dva priestupky proti občianskemu spolunažívaniu. Skutočnosť, že odsúdený v rozhodnom období takéto priestupky spáchal, je nesporná. Avšak prihliadnuc na spáchané priestupky možno skonštatovať, že odsúdený sa nedopustil druhovo zhodného priestupku, resp. trestného činu, za ktorý bol v minulosti potrestaný.

„Ani opakovaný postih pre bežné priestupky počas doby uvedenej v § 92 ods. 1 Tr. zák., nemusí sám o sebe odôvodňovať záver, že odsúdený nevedol v tejto dobe nepretržite riadny život, najmä pokiaľ ide o priestupky svojou povahou nesúvisiace s trestným činom, pre ktorý bol páchatel' odsúdený“ (R 32/1999). „Skutočnosť, že odsúdený spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia priestupok a bol za to právoplatne postihnutý, nemožno mechanicky považovať za dôvod na rozhodnutie podľa § 416 Tr. por. o výkone zvyšku trestu odňatia slobody“ (uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3Tos/116/2010). Vzhľadom na skutočnosť, že odsúdený spáchal dva priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, za ktoré bol právoplatne potrestaný, a to uložením pokuty vo výške 30,-Eur, automaticky nekonštituuje prerušenie plynutia skúšobnej doby.

V takom prípade súd musí skúmať závažnosť priestupku s ohľadom na spôsob jeho vykonania, spôsobený následok, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia páchatel'a i jeho pohnútku, pretože rozhodujúca je materiálna stránka priestupku. Rozhodnutie o zamietnutí návrhu na zahľadanie odsúdenia odsúdeného bude prichádzať do úvahy spravidla až vtedy, ak správanie odsúdeného a závažnosť priestupku dosiahne intenzitu, z ktorej sa dá explicitne vyvodiť záver, že odsúdený nevedol v dobe uvedenej v § 92 ods. 1 Tr. zák. riadny život.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti zastáva odsúdený názor, že súd neskúmal, za akých okolností bol spáchaný priestupok, mieru zavinenia a iné podstatné okolnosti, kvôli ktorým bol priestupok spáchaný. V súvislosti s týmto je možné poznamenať, že spáchanie samotného priestupku nie je ešte automaticky predpokladom na to, aby odsúdenému bol nariadený zvyšok trestu odňatia slobody, resp. aby bolo skonštatované, že odsúdený sa v čase plynutia skúšobnej doby neosvedčil (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, II. ÚS 575/2015 zo dňa 10.9.2015).

Ďalej odsúdený poukazuje na to, že uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1PP/171/2018 zo dňa 7.11.2018 ho súd podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 0T/26/2017 zo dňa 7.11.2017. Zároveň mu Okresný súd Trenčín určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom 12 mesiacov. Odsúdený sa dňa 6.12.2019 osvedčil. Odsúdený pritom v skúšobnej dobe spáchal predmetný priestupok dňa 15.9.2019 a i napriek tomu bolo rozhodnuté o jeho osvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia.

Zároveň odsúdený poukazuje na to, že riadne pracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba pod obchodným menom Q. Y., IČO:41 657 420 s miestom podnikania: Mierová 971/24, 026 01 Dolný Kubín. Prevažnú časť svojej podnikateľskej činnosti odsúdený vykonáva v Nemecku. V súčasnosti je v pozícii zamestnávateľa, nakoľko zamestnáva viacerých zamestnancov. Ďalším dôvodom, že odsúdený vedie riadny život, je fakt, že aktuálne uskutočňuje kroky, ktoré vedú k založeniu obchodnej spoločnosti, ktorej bude jediným spoločníkom a konateľom. Primárnym cieľom obchodnej spoločnosti bude poskytovať prácu nielen občanom z regiónu Oravy, ale všetkým občanom Slovenskej republiky. Z uvedeného možno prijať záver, že odsúdený bude „prospešný“ pre spoločnosť. Odsúdenému sa darí predovšetkým v pracovnom živote, od posledného odsúdenia sa nedopustil žiadneho trestného činu.

Základným dôvodom, pre ktorý odsúdený požiadal o zahľadanie odsúdenia, vrátane podania sťažnosti proti zamietavému rozhodnutiu súdu prvého stupňa je, odstránenie nepriaznivých dôsledkov, ktoré odsúdenému sťažujú naplno napredovať nielen v spoločensko - sociálnom živote, ale hlavne v pracovnom prostredí, predovšetkým pri uzatváraní kontraktov.

Okrem toho, že odsúdený vedie riadny život, vyvíja snahu o zahľadenie jeho odsúdení, ktorých sa v minulosti dopustil. Vzhľadom na spáchané trestné činy chce odsúdený urobiť za týmito skutkami „hrubú čiaru“. Samotné uložené tresty vrátane „pobytu“ v ústave na výkon trestu odňatia slobody mali pre neho výchovný charakter a pomohli mu úspešne sa adaptovať a začleniť do spoločnosti. Z vyššie uvedených dôvodov odsúdený žiada, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a následne sám vo veci rozhodol tak, že návrhu odsúdeného na zahľadenie odsúdení vyhovie.

K sťažnosti odsúdeného Q. Y. sa prokurátor vyjadril písomným podaním zo dňa 16.4.2021, doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 19.4.2021, a to nasledovne:

Napadnuté uznesenie súdu, vrátane postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal, možno jednoznačne považovať za zákonné a správne, tak po stránke vecnej, ako aj formálnej. Poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, kde sú podrobne rozvedené dôvody takéhoto postupu súdu, vrátane konkretizácie okolností, ktoré mali na jeho rozhodnutie podstatný vplyv.

Obsah sťažnosti možno hodnotiť ako účelový, čo je pochopiteľné, vzhľadom na záujem sledovaný sťažovateľom, avšak nemožno súhlasiť s ním uvádzanými skutočnosťami. Sťažovateľ sa zameril predovšetkým na spáchané priestupky, avšak hoci aj tieto priestupky súd spomína v napadnutom uznesení, neboli pre neho tak rozhodujúce, ako ďalšie odsúdenia sťažovateľa, ktoré aj súd jasne identifikoval. Okrem toho je nutné poznamenať, že osvedčenie sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia nie je totožné s právnym inštitútom zahľadania odsúdenia a jeho právnymi účinkami.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam preto navrhuje, aby krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd na podklade odsúdeným podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytykané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného Q. Y. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná, nakoľko rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí jeho žiadosti o zahľadenie odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2013 zo dňa 26.6.2013, rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/26/2014 zo dňa 7.10.2014 a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 0T/26/2017 zo dňa 7.11.2017, zodpovedá stavu veci a zákonu, keď odsúdený nespĺňa zákonné podmienky na zahľadenie týchto odsúdení.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či u odsúdeného sú splnené zákonné podmienky pre zahľadenie odsúdenia. Z takýchto zistení je potom potrebné vychádzať pri rozhodovaní.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu, osobitne po oboznámení sa s napadnutím uznesením a sťažnosťou odsúdeného, pripojenými spisovými materiálmi krajský súd konštatuje, že okresný súd správne rozhodol, keď žiadosť odsúdeného Q. Y. o zahľadenie odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2013 zo dňa 26.6.2013, rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/26/2014 zo dňa 7.10.2014 a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 0T/26/2017 zo dňa 7.11.2017 zamietol z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok podľa § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

Krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť, že odsúdený Q. Y. žiadal o zahľadenie odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2013 zo dňa 26.6.2013, rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/26/2014 zo dňa 7.10.2014 a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 0T/26/2017 zo dňa 7.11.2017, ako boli tieto odsúdenia podrobne špecifikované v úvode odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zák., súd môže zahladiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej tri roky, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok.

Podľa § 92 ods. 4 vety prvej Tr. zák., doba uvedená v odseku 1 sa v prípade, že sa u podmienične prepusteného a podmienične prepusteného s dohľadom má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď odsúdený bol podmienične prepustený, spravuje dĺžkou skutočného výkonu trestu.

Nakoľko v prípade všetkých troch odsúdení, t.j. odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2013 zo dňa 26.6.2013, rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/26/2014 zo dňa 7.10.2014 a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 0T/26/2017 zo dňa 7.11.2017, sa jednalo o odsúdenia na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok, okresný súd správne v prípade všetkých týchto troch odsúdení skúmal splnenie zákonných podmienok pre zahľadanie odsúdenia podľa § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zák., teda či odsúdený Q. Y. viedol riadny život nepretržite po dobu najmenej troch rokov po výkone trestu odňatia slobody.

Následne okresný súd, zohľadniac všetky relevantné zistené skutočnosti, správne dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre zahľadanie odsúdení a jeho žiadosť o zahľadanie odsúdení v súlade so zákonom zamietol.

Podľa ustálenej rozhodovacej praxe odsúdený vedie riadny život, ak dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Spáchaním nového trestného činu alebo iného deliktu dochádza k prerušeniu plynutia zákonom určenej rozhodnej doby pre skúmanie vedenia riadneho života odsúdeným. Prerušenie doby spôsobuje, že predchádzajúce vedenie riadneho života odsúdeným stráca význam z hľadiska posudzovania podmienok pre zahľadanie odsúdenia a zákonom určená rozhodná doba pre posudzovanie vedenia riadneho života odsúdeným začína plynúť od znova.

V prípade odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/26/2014 zo dňa 7.10.2014 sa skúma vedenie riadneho života odsúdeným po výkone tohto trestu odňatia slobody nepretržite po dobu najmenej troch rokov od 4.12.2015 do 4.12.2018 a v prípade odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2013 zo dňa 26.6.2013, sa nepretržité vedenie riadneho života odsúdeným skúma najmenej po dobu troch rokov po vykonaní trestu odňatia slobody od 21.12.2015 do 21.12.2018. Je nesporným, že odsúdený Q. Y. sa v tejto rozhodnej trojročnej dobe opakovane v dňoch 8.8.2017 a 8.2.2018 (okresný súd nesprávne uviedol spáchanie trestnej činnosti dňa 29.12.2017) dopustil ďalšej aj rovnakej trestnej činnosti, pre akú si v prípade vyššie špecifikovaných predchádzajúcich odsúdení vykonával nepodmienený trest odňatia slobody, v dôsledku čoho nie je možné u odsúdeného v uvádzanom rozhodnom období konštatovať nepretržité vedenie riadneho života po dobu najmenej troch rokov po výkone trestu odňatia slobody. Spáchaním tejto ďalšej trestnej činnosti, za ktorú bol Q. Y. právoplatne odsúdený, došlo k prerušeniu plynutia zákonom určenej rozhodnej doby pre skúmanie vedenia riadneho života odsúdeným. Prerušenie doby spôsobilo, že predchádzajúce vedenie riadneho života odsúdeným stratilo význam z hľadiska posudzovania podmienok pre zahľadanie odsúdenia a zákonom určená rozhodná doba pre posudzovanie vedenia riadneho života odsúdeným začala plynúť odznova, a to po spáchaní posledného trestného činu. Okresný súd pritom aj v tomto ďalšom období správne uzatvoril, že u odsúdeného nemožno konštatovať nepretržité vedenie riadneho života v dôsledku spáchania dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu odsúdeným dňa 15.9.2019 a 26.9.2020, ktorých spáchaním opätovne došlo k prerušeniu plynutia zákonom určenej rozhodnej doby pre skúmanie vedenia riadneho života odsúdeným a táto začala plynúť odznova, v dôsledku čoho aktuálne nemožno konštatovať nepretržité vedenie riadneho života odsúdeným po dobu najmenej troch rokov po výkone trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému Q. Y. trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2013 zo dňa 26.6.2013 a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/26/2014 zo dňa 7.10.2014.

V tejto súvislosti sa krajský súd nestotožňuje so sťažnostnou námietkou odsúdeného Q. Y., že i napriek spáchaniu dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu spĺňa zákonnú podmienku nepretržitého vedenia riadneho života v rozhodnom období, pričom odsúdený v tejto súvislosti ďalej poukazuje na to, že po výkone trestu odňatia slobody riadne pracuje, podniká a vyvíja snahy k zamestnávaniu aj ďalších osôb.

Krajský súd dáva odsúdenému do pozornosti, že vedenie riadneho života odsúdeným v rozhodnom období je potrebné skúmať komplexne. Nie je významným len to, aký odsúdený vedie pracovný život, súkromný život, život v rámci rodiny, miesta bydliska, ale aj to, či dodržiava právny poriadok štátu, a to tak normy, ktorých porušenie zakladá trestnoprávnu zodpovednosť, ako aj normy, ktorých porušenie zakladá zodpovednosť za spáchanie priestupku. Krajský súd si je vedomý, že v prípade spáchania priestupku sa jedná o menej závažné protiprávne a protispoločenské konanie. Uvedené však bez ďalšieho neodôvodňuje automatickú bagatelizáciu tohto druhu protiprávneho konania a je potrebné bližšie skúmať povahu a závažnosť spáchaného priestupku.

Po oboznámení sa s pripojeným priestupkovým spisom Okresného úradu Dolný Kubín, odboru všeobecnej vnútornej správy, č. spisu OU-DK-OVVS-2020/001847 aj krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného priestupku odsúdeným Q. Y. sa jedná o také protiprávne konanie odsúdeného, v dôsledku ktorého nemožno u odsúdeného konštatovať nepretržité vedenie riadneho života v rozhodnom období. Konkrétne odsúdený Q. Y. predmetný priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení spáchal tým, že dňa 15.9.2019 v čase okolo 9.00 hod. na adrese P. S., I. XXXX/XX . nielen verbálne napadol oznamovateľku U. X. slovami, že je „prijebaná kurva a piča“, ale tiež ju napadol aj fyzicky, a to tým spôsobom, že uchoпил ventilátor položený vedľa postele a hodil ho oznamovateľke do hlavy, čím jej týmto konaním spôsobil zranenie - tržnú ranu cípovitého tvaru o dĺžke do 5 cm zasahujúcu až na kosť čelovej oblasti hlavy vpravo, ktoré si vyžiadalo dobu liečenia 14 dní s vystavenou PN 14 dní, s obmedzením v obvyklom spôsobe života v trvaní 3-4 dni a priestupku sa dopustil ďalej tým, že dňa 4.10.2019 v čase okolo 22.00 hod. oznamovateľke poslal prostredníctvom mobilného telefónu SMS správu s textom: „zdvíhaj telefón, lebo uvidíš, čo bude zajtra“, ktorú si oznamovateľka prečítala, teda Q. Y. narušil občianske spolunažívanie iným hrubým správaním, drobným ublížením na zdraví a tiež vyhrážaním ujmu na zdraví. Krajský súd v tejto súvislosti ďalej uvádza, že odsúdený i napriek tomuto vedenému priestupkovému konaniu a uloženej pokute, v rozhodnom období spáchal ďalší priestupok rovnako proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, keď dňa 26.9.2020 úmyselne narušil občianske spolunažívanie nadávaním X. F. v pohostinstve v P. S..

Pokiaľ odsúdený v rámci sťažnostných námietok ďalej poukazuje na to, že v inom konaní i napriek spáchaniu tohto priestupku bolo rozhodnuté o jeho osvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, k tomuto krajský súd uvádza, že v tomto konaní nie je súd žiadnym spôsobom viazaný takýmto rozhodnutím súdu v úplne inom trestnom konaní. Jedná sa o dve rozdielne a od seba nezávisle existujúce konania, pričom v každom z týchto konaní sa samostatne a nezávisle od seba posudzuje splnenie zákonných podmienok pre daný typ rozhodnutia v tom ktorom konaní.

Krajský súd tiež považuje za potrebné na tomto mieste pripomenúť, že vzhľadom na znenie ustanovenia § 92 ods. 1 Tr. zák. „Súd m ô ž e zahľadiť odsúdenie ...“, na pozitívne rozhodnutie o zahľadení odsúdenia nie je zákonný nárok.

V prípade odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 0T/26/2017 zo dňa 7.11.2017, vzhľadom na vykonanie trestu odňatia slobody odsúdeným dňa 7.11.2018 (pričom odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody osvedčil) ani aktuálne ešte neuplynula zákonom požadovaná trojročná rozhodná doba nepretržitého vedenia riadneho života odsúdeným po výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 92 ods. 3 Tr. zák., ak odsúdený preukázal po výkone alebo odpustení trestu alebo premlčaní jeho výkonu svojim v z o r n ý m správaním, že sa napravil, m ô ž e súd zahľadiť odsúdenie na žiadosť odsúdeného i pred uplynutím doby uvedenej v odseku 1.

Pod pojmom vzorné správanie je potrebné rozumieť správanie kvalitatívne presahujúce obvyklý, riadny spôsob života a účasti odsúdeného na spoločenskom živote a vzťahoch. Na zahľadenie odsúdenia pred uplynutím zákonom určenej doby nie je zákonný nárok (... m ô ž e súd zahľadiť). Rozhodnutie o zahľadení odsúdenia pred uplynutím rozhodnej doby je síce možné, pričom ale na splnenie podmienok pre takéto pozitívne rozhodnutie sa vyžaduje viac ako „len“ vedenie riadneho života. Zákon vyžaduje tzv. vzorné správanie, a teda správanie, ktoré sa pozitívne vymyká z rámca riadneho života, napríklad nadpriemernými spoločenskými či sociálnymi aktivitami, resp. nadpriemernými pracovnými výkonmi, z

ktorých by bolo nad všetky pochybnosti možné usúdiť, že bývalý odsúdený ako výrazná osobnosť a jeho správanie je prínosom pre spoločnosť.

U odsúdeného Q. Y. nebolo zistené splnenie zákonných podmienok ani pre tzv. predčasné zahľadenie odsúdenia podľa tohto zákonného ustanovenia § 92 ods. 3 Tr. zák. v zmysle vyššie uvedeného výkladu. U odsúdeného nie sú dané žiadne také dôvody, ktoré by odôvodňovali takýto výnimočný postup súdu. Ak odsúdený v rámci zdôvodnenia sťažnosti prezentuje plány zamestnávať ľudí nielen z regiónu Oravy, ale aj z celého Slovenska, krajský súd nemal preukázané, že odsúdený by v tomto smere už aj učinil také reálna kroky, ktoré by mohli spĺňať zákonnú požiadavku pre zahľadenie odsúdenia podľa § 92 ods. 3 Tr. zák.

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd uzatvára, že odsúdený v rámci svojej sťažnosti neuviedol žiadne také relevantné sťažnostné námietky, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa. Za tohto stavu potom krajský súd, v podrobnostiach odkazujúc na podrobné odôvodnenie napadnutého uznesenia, postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného Q. Y. ako nedôvodnú zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.